

Formildelse af Straffebestemmelserne, og det er da navnlig de i Udkastet foreslaaede Straffebestemmelser med Hensyn til det simple Tyveri, som have forekommet mig at være for strenge. Tyveri er meget almindeligt baade her og i andre Lande. Det drives jo i Smug, og Meget af det, som man kalder Tyveri, kan saaledes aldrig blive Gjenstand for Paatale; men naar det steer, at saadanne Smaarapferier blive paatalte, synes jeg, at det maa kaldes Ubarmhertighed af vedkommende Huusfader eller Madmoder, og i alt Fald mener jeg, at Straffene for saadanne Smaathyverier maae være mindre end de, der ere bestemte i Udkastet. Man tænke sig i det virkelige Liv et ungt Mennecke, som engang har begaaet saadanne Smaarapferier og har udstaaet sin Straf for dem. Naar han nu i Trang og Nød skulde gjentage Rapferier endnu engang, saa kan det ikke hjælpe, at man, saaledes som steet er i Motiverne, siger, at vi have et meget velordnet Fattigvæsen her i Landet, saa at Ingen behøver at være i Nød og Trang. Det er Noget, der siges af Folk paa Contoirer og af lærde Folk her i Kjøbenhavn, som mene, at det overalt staaer saa fortræffeligt til her i Landet. Dette forholdes sig imidlertid ikke saa, thi Fattigvæsenet er netop mange Steder overordentlig usikkert og elendigt, saa at Mange, naar ikke deres skarpe Tøseelse for Ret afholdt dem derfra, ved den ringe Uderstøttelse, de undertiden faae, under mislige Omstændigheder kunne ledes i Fristelse til at begaae et lille Tyveri, om end kun af en Høne eller en Snees Eg. Men saa er det dog overordentlig haardt, om de skulde dømmes til saa haarde Straffe, som man har foreslaaet i Udkastet. Jeg gaaer ud fra det praktiske Liv og finder som sagt den foreslaaede Strafferegulering for høi. I Almindelighed ansee Folk — jeg kjender meget godt den almindelige Betragtning deraf i Landet — Tyveri for noget ganske Ræbsomt, og dog er der næsten Ingen, som kan sige sig fri for i sine Drengaar at have raplet en lille Smule.

Ordføreren: Udvalget vil ikke være istand til at slutte sig til den ærede Forslagsstiller (Hass), forsaavidt han har anbraget paa Formildelse af Straffebestemmelserne i § 224,

for simpelt Tyveri, og for Gjentagelse deraf i § 226. Det høie Thing vil vide, at den nu gjældende Straf for første Gang begaaet Tyveri er fra 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Bånd og Brød indtil 4 Mars Forbedringshuusarbejde, men denne Straf er her nedsat til et Minimum af 5 Dages Fængsel paa Bånd og Brød og kan kun stige til 2 Mars Straffearbejde. For gjentaget Tyveri sætter den nu gjældende Bestemmelse fra 1 Mars Straffearbejde som Minimum — og det altsaa, selv om Tyveriet er ganske ringe, — indtil 8 Mars Straffearbejde; Lovudkastet derimod er ogsaa i den Henseende meget mildere, idet Minimum i dette Tilfælde er 3 Gange 5 Dages Fængsel paa Bånd og Brød, og Straffen kun kan stige indtil 4 Mars Straffearbejde. Det er altsaa meget betydelige Formildelser, der indeholdes i Lovudkastets Bestemmelser i den Henseende. Det vil endvidere erindres, at saavel Commissionen, som Udvalget i sin Betænkning have troet sig forpligtede til at udtale deres Grunde for denne Formildelse, og vi ansee det ikke for usandsynligt, at navnlig ældre Retskyndige, der have bevæget sig under en saameget strengere Lovgivning, ville finde denne Formildelse betænkelig; det lader sig heller ikke nægte, at det er i høi Grad ønskeligt, at Tøseelsen af Tyveriets Strafvarighed bliver levende i Folket, men derhos maa det endvidere erindres, at ved Siden af de almindelige Bestemmelser om Tyveri indeholder Lovudkastets § 231 Bestemmelser om de Tilfælde, som det ærede Medlem tænkte paa, naar han talte om Rapferier, navnlig af Fødemidler. Ved fordrer § 231 ved Siden af, at Gjenstanden skal have en ringe Værdi, eller at Bemægtigelsen af Fødevarer skal være steet til umiddelbar Fortæring, tillige at det er steet under saadanne Omstændigheder, at der ikke i disse ligger et særligt Brud paa Retsordenen; men ikkebestomindre ville Straffebestemmelserne i § 231 i mangfoldige Tilfælde være Reglen for saadanne Tilfælde, som den ærede Taler tænker paa. Netop fordi man i Udvalget har følt, at § 231 ofte vil være Reglen for Rapferier, har man foreslaaet der at gjøre Straffen lidt strengere, end det er foreslaaet i Lovudkastet. Den hele Materie om Tyveri og Ran hører til de Forbrydel-